

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

«Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν»
(Α' Κορινθ. ιδ' 3)

Ἀπλὴ Κατήχησις μέσα ἀπὸ τὴν πείρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμὸς τεύχους 7 • Ἰούνιος - Αὐγούστου 2015

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

- **Κείμενο Α':** «Τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ Οὐρανῷ»
Ὁ Ἕνας Θεὸς εἶναι Τριαδικὸς
- **Κείμενο Β':** Ἐξακολουθεῖ τὴν Διακονία του
Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος στὴν Οὐκρανία!
- **Κείμενο Γ':** Νουθεσίες τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου Αἰγίνης
Ἡ δύναμις τοῦ «Πιστεύω»
- **Κείμενο Δ':** Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ στὸν Μέγα Παῖσιο
Ἡ Εὐλογία τῆς φιλοξενίας
- **Κείμενο Ε':** Χρέος γυναικῶν Θεοτοκολογικῆς Ὑπομνήσεως
- **Κείμενο ΣΤ':** «Ἡ Ἀγάπη πάντα στέγει»
Ἡ οὐσία τῆς Σαρακοστής
- **Κείμενο Ζ':** «...ἵνα τις θῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ»
Ἐκπληκτικὸ Παράδειγμα «Μεῖζονος Ἀγάπης»
- **Κείμενο Η':** Ἕνας ἄλλος ἀνιδιοτελής «Χριστοφόρος»
16χρονοσ κουβαλάει τὸν φίλο του στὴν πλάτη...
- **Κείμενο Θ':** «Παναγία μου!»
Ἡ Δύναμις τοῦ Ὄνοματός Της

«Τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ Οὐρανῷ»

Ὁ Ἕνας Θεὸς εἶναι Τριαδικὸς

«Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων».

«Ἡ Ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Καταφυγή μου ὁ Υἱός, Σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἀγία, δόξα Σοι!».

«Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Ὅπου ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' Αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν».

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη' 19).

α. Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα·
Ὅλος Θεὸς ὁ Πατήρ, Ὅλος Θεὸς ὁ Υἱός,
Ὅλος Θεὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα·
ὄχι ὅμως τρεῖς Θεοί, ἀλλὰ **ΕΝΑΣ** Θεός.

β. Ὁ Θεὸς εἶναι **ΜΟΝΑΣ**, δηλαδὴ **ΕΝΑΣ** κατὰ τὴν ἐνιαία καὶ ἀδιαίρετη Οὐσία Του· ὁ Θεὸς εἶναι καὶ **ΤΡΙΑΣ**, ἢ Ἁγία Τριάδα, ὡς πρὸς τὰ Πρόσωπα / Ὑποστάσεις.

γ. Ὁ Πατήρ εἶναι Ἀγέννητος,
Ὁ Υἱὸς **Γεννᾶται** ἀμέσως ἐκ τοῦ Πατρὸς,
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα **Ἐκπορεύεται** ἀμέσως
καὶ μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς.

■ Ὁ Ἅγιος ἐξακολουθεῖ νὰ διακονῇ τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ

Μία ὀλόκληρη ἑβδομάδα ὁ Ἅγιος Νεκτάριος τελοῦσε ἱερὲς Ἀκολουθίες στὴν Οὐκρανία!*

Πάσχα 2007

Μία εὐσεβῆς ὁδον-
τίατρος τῶν Ἀθηνῶν ἕνα Σαββα-
τοκύριακο τοῦ φε-
τεινοῦ καλοκαι-
ριοῦ (2008) πῆγε
στὴν Αἴγινα νὰ
προσκυνηθεῖ τὸν
θαυματοργὸ Ἅ-
γιο τοῦ 20οῦ αἰ-
ῶνα, τὸν Ἅγιο Νε-
κτάριο.

Στὸ Μοναστήρι του συν-
άντησε μία ὁμάδα Οὐκρανῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ
Οὐκρανία βρίσκεται νοτιῶς τῆς Ρωσίας.

Αὐτοὶ ἤλθαν στὴν Ἑλλάδα εἰδικὰ γιὰ νὰ προσ-
κυνήσουν καὶ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Ἅγιο.

Ἦταν ὅλοι τους τόσο συγκινημένοι ἢ μάλ-
λον συγκλονισμένοι, ὥστε ἐντυπωσίασαν τοὺς
ὑπόλοιπους προσκυνητὲς.

Ὅταν τελείωσαν τὸ Προσκύνημά τους, με-
τὴν βοήθεια τῶν διερμηνέων ἀφηγήθηκαν στοὺς
Ἕλληνες Προσκυνητὲς τὰ ἐξῆς καταπληκτικά.

* * *

«**Ἐφέτος**, τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, ζητήσαμε
ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο τῆς περιφέρειάς μας ἕναν Ἱε-
ρέα γιὰ νὰ μᾶς κάνει τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες.

Ὁ Ἐπίσκοπος λυπημένος μᾶς εἶπε:

- Δυστυχῶς, παιδιά μου, δὲν ὑπάρχει διαθέ-
σιμος Ἱερεὺς. Ἔχουμε, ὅπως γνωρίζετε, μεγά-
λη ἔλλειψη ἀπὸ Ἱερεῖς.

Περίλυποι γυρίσαμε στὸν τόπο μας, ἀποφα-
σισμένοι ὅμως νὰ πηγαῖνουμε στὴν Ἐκκλησία
αὐτὲς τὶς Ἅγιες ἡμέρες κι ἄς μὴν ἔχουμε Ἱερέα.

Τὴν Μεγάλῃ Δευτέρα ὅμως, πρὸς μεγάλη
μας χαρά, ἐμφανίσθηκε ἕνας σεβάσμιος γη-
ραιὸς Ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐξυπηρέτησε ὅλη
τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, μέσα σὲ μιὰ ιδιαίτερα
κατανοητικὴ ἀτμόσφαιρα.

Ζήτησαμε κάτι τὸ μοναδικό. Ὅλοι νοιώσαμε
εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸν Ἐπίσκοπό μας, πὺ κα-

τάφερε, ὅπως νομίζαμε, νὰ μᾶς βρεῖ Ἱερέα, καὶ
μάλιστα τόσο σεβαστό. Τὸ Μεγάλο Σάββατο
μάλιστα, τὸ πρῶι, μᾶς βάπτισε κι ἕνα παιδάκι.

Ὅταν ἦλθε ἡ ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου,
συναντηθήκαμε μετὸν Ἐπίσκοπο καὶ θελήσα-
με νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὸν Ἱερέα πὺ
μᾶς ἔστειλε.

Ἐκπληκτος μᾶς εἶπε ὅτι δὲν ἔστειλε ἐκεῖνος
Ἱερέα, γιὰτὶ δὲν εἶχε διαθέσιμο, ὅπως ἄλλω-
στε ἤδη μᾶς εἶχε πεῖ. Ἀπορήσαμε ὅλοι. Ὅταν
εἶπαμε ὅτι μᾶς ἔκανε καὶ Βάπτιση τὸ Μεγάλο
Σάββατο, φωτίστηκε ὁ νοῦς τοῦ Ἐπισκόπου
καὶ λέει:

- Γιὰ κοιτάξετε στὸ βιβλίο Βαπτίσεων τῆς
Ἐκκλησίας σας, μετὶ τί ὄνομα ἔχει ὑπογράψει
αὐτὸς ὁ ἀγνωστος Ἱερεὺς;

Τὸ κάναμε, καὶ τί νὰ δοῦμε; Ἡ ὑπογραφή
ἔγραφε:

† Ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος (!...)

Καταλαβαίνετε τὸ δέος καὶ τὴν συγκίνησή
μας. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Χριστό
μας πὺ μᾶς τὸν ἔστειλε καὶ πρὸς τὸν Ἅγιο
Νεκτάριο, μᾶς ἔφερε στὴν χώρα σας ταπει-
νοὺς Προσκυνητὲς!».

(*) Ἐκφράσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἔκδοσις
Ἱερᾶς Γυναικείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος Παναγίας
Βαρνάκοβας, σελ. 193-194, Εὐπάλιο Δωρίδος Φωκίδος
2009. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ἕνας καὶ Τριαδικὸς ὁ Θεὸς μας

Ὅτι τρεῖς εἰσιν
οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ
οὐρανῷ, ὁ Πατήρ,
ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα·
καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι.

* * *

Διότι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι, πὺ μαρτυροῦν
εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ἰησοῦς
εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Μαρτυροῦν δη-
λαδὴ ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα. Καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ εἶναι ἓν,
διότι ἔχουν μίαν φύσιν
καὶ οὐσίαν.

(Α' Ἰωάν. ε' 7)

■ Νουθεσίες του Αγίου Γερωνύμου Αιγίνης

Ἡ δύναμις τοῦ «Πιστεύω»*

Ἡ Ὁμολογία ὡς Προσευχὴ

Γέροντα, σὰς παρακαλῶ πολὺ, πῆτε μου, ὅταν βρεθῶ σὲ δύσκολες στιγμὲς, σὲ στιγμὲς σκοτίσεως τοῦ λογισμοῦ ἢ μεγάλης λύπης, γιὰ νὰ ὑπομείνω, νὰ μὴν πάθῃ τίποτα τὸ μυαλό μου, τί προσευχὴ πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ βοηθηθῶ;...

• **Τὸ «Πιστεύω»** νὰ λές, κόρη. Ἀλλά, ἀργὰ καὶ νὰ τὸ αἰσθάνεσαι. Κάθε μιὰ λέξι του νὰ φθάνη βαθιὰ στὴν καρδιά σου, ὅχι τυπικὰ καὶ ξηρά...

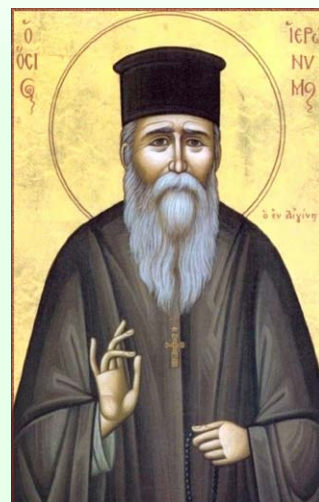
Ἐγὼ τὸ λέγω πολλὰς φορὲς τὴν ἡμέρα, 5-6 καὶ περισσότερες. Στὸν δρόμο, παντοῦ ὅταν περπατῶ, λέγω τὸ «Πιστεύω».

• **Ὅταν** ἓνας λογισμὸς μοῦ ἔλθῃ, τὸ «Πι-

στεύω» λέγω καὶ φεύγει.

• **Τὸ «Πιστεύω»**, μιὰ τὸ πρωτὶ, μιὰ τὸ μεσημέρι καὶ μιὰ τὸ βράδυ νὰ λέγῃς, μὴν περιμένης νὰ ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς Ἀκολουθίας, Ἀπόδειπνον κ.λ.π. διὰ νὰ λέγῃς.

• **Τὸ «Πιστεύω»**, νὰ μὴν περνᾷ ἡμέρα ποὺ νὰ μὴν τὸ πῆς. Εἴτε στὴν Ἀκολουθία, εἴτε χωριστά.

(*) Σωτηρίας Δ. Νούση, Ὁ Γέρον Ἱερώνυμος τῆς Αἰγίνης 1883-1966, ἔκδοσις α', «Ἐπτάλοφος Ε.Π.Ε.», σελ. 227, 296, 242. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

■ Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ στὸν Μέγα Παῖσιο

Ἡ Εὐλογία τῆς φιλοξενίας*

Ὁ Ζῶν Θεὸς τῆς Ἀγάπης

Μιὰ μέρα, πέρασαν ἀπὸ τὴν καλύβα τοῦ Ὁσίου καὶ Μεγάλου Παΐσιου τρεῖς ἄνδρες κουρελῆδες. Φαίνονταν ἀξιοθρήνητοι καὶ καταφρονεμένοι.

- **Περάστε**, τοὺς εἶπε. Ἐλάτε νὰ μοιραστοῦμε τὰ λίγα παξιμάδια καὶ βρεγμένα κουκιά ποὺ ἔχω. Ἐλάτε, νὰ πλύνω τὰ πόδια Σας μὲ δροσερὸ νερὸ γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν λίγο...

Ὁ Ὁσιος καὶ μέγας αὐτὸς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας ἔφερε ἀμέσως νερὸ καὶ ἄρχισε νὰ πλένῃ τὰ πόδια τῶν ἐπισκεπτῶν του, λέγοντας συγχρόνως λόγια πνευματικῆς οἰκοδομῆς πρὸς αὐτούς.

Ξαφνικὰ ὅμως τὰ ἔχασε... Ὁ τρίτος ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἔπλενε τὰ

πόδια, ἔσκυψε, τὸν ἀγκάλιασε στοργικὰ καὶ τὸν φίλησε!

Μὲ φανερὴ τὴν ἀπορία, σήκωσε τὸ κεφάλι του ὁ Ὁσιος καὶ εἶδε! Τί εἶδε;... **Εἶδε** τὸν Σωτῆρα, τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ σ' ὅλη Του τὴν Δόξα, σ' ὅλη Του τὴν θεϊκὴ μεγαλοπρέπεια. Τὰ ἔχασε ὁ Ἅγιος. **Παρέμεινε** ἐκστατικός, ἄφωνος...

Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε:

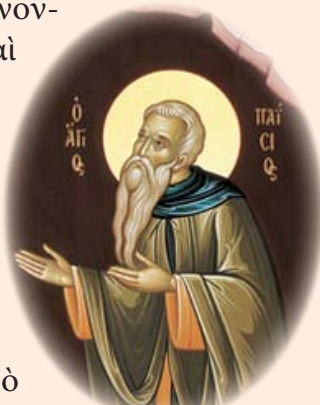
- **Εἰρήνη** σοι, ἐκλεκτὲ μου δοῦλε Παῖσιε.

Κι ἔγινε ἄφαντος!...

Τὰ πάντα πλημμύρισαν ἀπὸ φῶς, ἀπὸ εἰρήνη καὶ ἀπὸ θεία εὐωδία. **Μόλις** ὁ Ἅγιος κατάλαβε τί εἶχε γίνῃ, ἡ καρδιά του «ἄρπαξε» φωτιά. **Καὶ** ξέροντας πλέον τίνας εἶχε πλύνῃ τὰ πόδια, ἐπῆρε τὴν πήλινη λεκάνη καὶ ἤπιε τὸ νερὸ γιὰ νὰ λάβῃ Χάρι καὶ ἁγιασμό.

Καὶ αὐτὸ τὸ νερὸ τοῦ ἀφαίρεσε τὴν δίψα μιὰ γιὰ πάντα καὶ ὅπως μᾶς διασώζει ὁ βιογράφος του, ἀπὸ τότε καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια «ἐτρέφετο» ὁ Ὁσιος μόνο μὲ τὴν Θεία Κοινωνία.

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Γνώσις καὶ Βίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, σελ. 129, Πειραιᾶς 2005. Μελετίου Μητρολ. Νικοπόλεως, «Ὁ Ὁσιος Παῖσιος ὁ Μέγας», σελ. 55, Πρέβεζα 1993. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Θεοτοκολογικὲς Ὑπομνήσεις*

«Γενόμενον ἐκ γυναικός»: «ἦσαν σὺν Αὐτῷ καὶ γυναῖκες πολλαὶ καὶ διηκόνουν Αὐτῷ»

(Γαλ. δ' 4, Λουκ. η' 2 ἔξ 3)

Σεβαστοὶ Συμπρεσβύτεροι καὶ Συνδιάκονοι·
Ἀγαπητὰ καὶ Εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας·

Σήμερα, στὴν μεγάλη καὶ παγκόσμια αὐτὴν Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας...
Καθὼς οἱ Πύλες τοῦ Οὐρανοῦ ἀνοίγουν, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν ἐπουράνια Πύλη καὶ τὸν ἔμψυχο Οὐρανὸ τῆς Θεότητος... **Τώρα**, πού καλούμεθα νὰ ὑμνήσουμε τῶν Ἀσωμάτων τὸ Ἄσμα καὶ τὸ ἄχραντο ἐνδιαίτημα τῆς Ἁγίας Τριάδος·

Σήμερα, λέγω, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ σωτηριολογικὸ Ἔργο τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν θέσι τῆς γυναίκας στὴν ἐκδίπλωσι τοῦ Ἔργου Αὐτοῦ.

Αὐτὴ ἡ θέσις καὶ ἡ σχέσις Χριστοῦ καὶ Γυναίκας προδίδεται παραδόξως σήμερα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐκείνες τὶς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες πιστεύουν βεβαίως στὸν Χριστό μας, βιώνουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, ἀλλὰ ὄχι πάντοτε μὲ ἓναν βαθὺ καὶ οὐσιαστικὸ τρόπο, ὄχι δηλαδὴ παρακαθισμένες μὲ ἀφοσίωσι καὶ ἐγκάρδια ἀγάπη «παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ».

Χρειάζεται λοιπὸν μία ἀνανέωσις τῆς μνήμης ἀπὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὥστε οἱ μὲν νὰ μὴ χάνουν τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν αἴσθησι τῆς **ιερότητος**, μὲ τὴν ὁποία ἐστεφάνωσε ὁ Κύριός μας τὴν γυναῖκα· οἱ δὲ νὰ εὐγνωμονοῦν τὸν Σωτῆρα μας καὶ νὰ διαφυλάσσουν τὸν οὐράνιο θησαυρὸ τῆς **ιερότητος** αὐτῆς, ὥστε ὡς ἄλλες Μητέρες τοῦ Κυρίου νὰ **βαστάζουν** ἐντὸς αὐτῶν τὸν Χριστό μας καὶ νὰ **μακαρίζονται** μαζὶ μὲ τὴν Παναγία μας.

* * *

Τὸ ἀπίστευτο βάθος τῆς περιφρονήσε-

ως πρὸς τὶς γυναῖκες πρὸ Χριστοῦ κατανοεῖται μόνον ἀπὸ τὸ ἀπίστευτο ὕψος τῆς δόξης, στὴν ὁποία τὴν ἀνεβίβασε ὁ Κύριός μας... **Τὴν** ἀσύλληπτη ὑποτίμησί της μόνον Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποιος ἐτίμησε ἀσύλληπτα αὐτὴν, ἦταν δυνατὸν νὰ γνωρίζη...

Ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, ἀρχίζει τὸ Ἔργο Του «ἐκ γυναικός»: εἰσέρχεται στὸν χρόνον / ἱστορία «ἐκ γυναικός»· προσλαμβάνει καὶ θεώνει τὸν ἄνθρωπο «ἐκ γυναικός»· ἀνακαινίζει τὴν κτίσι «ἐκ γυναικός»...

Αὐτὴ ἡ πάναγνος ἀγάπη καὶ ἡ συμπαθὴς προσέγγισις καὶ οικειότης τοῦ Χριστοῦ μας πρὸς τὶς γυναῖκες ἦταν συνεχῆς καὶ ἐκδηλὸς μὲ ποικίλους τρόπους κατὰ τὸν ἐπίγειο Βίον Του...

Ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ἀνταπεκρίθησαν μὲ ἀφοσίωσι καὶ εὐγνωμοσύνη, ἀκόμη δὲ καὶ θυσιαστικά, ὅταν μάλιστα οἱ ἄνδρες ἦσαν ἄλλοτε **νυκτερινοὶ μαθητὲς** καὶ ἄλλοτε **δειλιῶντες** καὶ

κρυπτόμενοι.

Στὶς ἱεραποστολικὲς περιοδεῖες Του ἦσαν «σὺν Αὐτῷ» «καὶ γυναῖκες πολλαὶ» «καὶ διηκόνουν Αὐτῷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς». Ὑπηρετοῦσαν μὲ αὐταπάρησι καὶ ἰδίαις δαπάναις τὸν Χριστό μας καὶ τὸν χορὸ τῶν Ἀποστόλων, ὥστε Αὐτοὶ νὰ εἶναι ἀπερίσπαστοι στὸ Ἔργο Του... **Ἐπειδὴ** μάλιστα μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς ἦσαν καὶ εὐπορες, ἐνίσχυναν καὶ τὸ ταμεῖο τῶν Μαθητῶν, ὥστε νὰ ἐπαρκῆ γιὰ τὶς ἐλεημοσύνες ὑπὲρ τῶν πτωχῶν συμπατριωτῶν τους.

Ὁ Κύριός μας ἀκόμη καὶ τὶς πλέον ἀπεριμμένες καὶ δύσφημες γυναῖκες, ὄχι μόνον δὲν ἀπεστράφη, ἀλλὰ μὲ τὴν θεϊκὴ Του εὐσπλαγχνία ὠδήγησε αὐτὲς στὸ Φῶς τῆς

Μετανοίας και της Θείας Δόξης.

Ἡ πενθερά τοῦ Αποστόλου Πέτρου, ἡ Μαγδαληνή, ἡ χήρα μὲ τὸν νεκρὸ μονογενῆ της, ἡ Χαναναία, ἡ συγκύπτουσα, ἡ κόρη τοῦ Ἰαεΐρου, ἡ αἰμορροῦσα, ἡ μοιχός, ἡ ἁμαρτωλὸς στοὺς πόδας Του, ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία, ἡ Σαμαρεΐτις, οἱ πολλὲς γυναῖκες **θεωροῦσαι** τὸ Πάθος, οἱ Μυροφόρες μὲ πρώτη τὴν Θεοτόκο... «καὶ ἕτεραι πολλαὶ» ἀποτελοῦν τοὺς ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς **θέσεως** καὶ τῆς **σχέσεως** τῶν γυναικῶν στὸ Ἔργο τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ τὸ Θεανδρικό Πρόσωπό Του.

Οἱ πολλὲς αὐτὲς γυναῖκες καὶ ἀναρίθμητες ἄλλες, οἱ ὁποῖες συνωστίζοντο μέσα στὸ πλῆθος τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ γύρω ἀπὸ τὸν Χριστό μας, ζητοῦσαι εὐλογία, θεραπεία, νεῦσι παραμυθίας, βλέμμα ἀποδοχῆς, θωπεία τῆς κεφαλῆς τῶν τέκνων τους, ἀπόλυσι συγχωρήσεως, λόγον ἐνθαρρυντικόν, στοργή, θαῦμα, εὐσπλαγχνία..., ὅλες μαζί καὶ κάθε μία χωριστὰ ἐπανελάμβαναν συνεχῶς τὴν θαυμάσια ἐκείνην ρῆσι: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά Σε καὶ μαστοί, οὐς ἐθήλασας!...».

* * *

Ἀρά γε, στὶς ἡμέρες μας, γιατί δὲν διαπιστώνεται, δὲν εἶναι ὁρατός, στὸ μέτρο πού

θα ἔπρεπε, αὐτὸς ὁ συνωστισμὸς γύρω ἀπὸ τὸν Κύριό μας;

Τὸ ἐρώτημα αὐτό, στὴν τόσο τραγικὴ ἐποχή μας, ἐκφράζει μίαν ἀγωνιώδη ἐλπίδα...

Ἐνα καλὸ σημεῖο τῶν καιρῶν, ἕνας τόνος ἀνοιξιὰτικῆς ἐλπίδας, μία αὔρα παρηγορίας, θὰ ἦταν ἡ αὐξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γυναικῶν, οἱ ὁποῖες ἀπὸ ἀγάπη βαθειὰ καὶ πηγαία εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Χριστό μας, τὸν Ὑπέρολαμπρο Νυμφίο τῶν ψυχῶν μας, θὰ ἀναβοῦσαν **μεγάλῃ τῇ φωνῇ**: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά Σε καὶ μαστοί, οὐς ἐθήλασας!...».

Ἄς κατανοήσουν οἱ γυναῖκες, οἱ Ὁρθόδοξες Χριστιανές, τὸ χρέος τους, τὴν εὐθύνη τους...

Ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου κρέμεται στὰ χέρια τους καὶ στὴν «φωνή» τους αὐτή...

Γιατί ἀργοποροῦν;...

Μᾶς τὴν ὀφείλουν!...

Ἡ Θεοτόκος ὑπομιμνήσκει...

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

(*) Μήνυμα Ἐόρτιο ἐπὶ τῇ Πανσέπτῳ Κοιμήσει τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου 2015.

■ «Ἡ Ἀγάπη πάντα στέγει»

Ἡ οὐσία τῆς Σαρακοστῆς

«Ἴσως ἐφέτος μετανοήσει...»

Ἦταν ἡμέρες Μεγάλῃς Σαρακοστῆς, ὅταν ὁ Γέροντας εἶδε ἀπὸ μακρὰ ἕναν κλέφτη, πὺ παραβίαζε τὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ του.

Ἦταν ὁ ἴδιος, πὺ τὸν εἶχε κλέψει καὶ πέρυσι.

Μέριασε ὁ Γέροντας καὶ κρύφτηκε στὴ μάντρα ὡσπὺ ὁ κλέφτης νὰ τελειώσει τὸ ἔργο του...

* * *

Ὅταν τὰ διηγήθηκε στὸν ὑποτακτικό του ἐκεῖνος ὀργισμένος τὸν ἐρώτησε.

- **Γιατί**, Γέροντα, δὲν μοῦ φώναζες νὰ τὸν πιάσουμε; Ὁ ἴδιος μᾶς ἐκλεψε καὶ πέρυσι καὶ μένει

ἀμετανόητος...

- **Ποῦ** ξέρεις, παιδί μου, τοῦ ἀπήντησε εἰρηνικὰ ὁ Γέροντας. **Ἴσως ἐφέτος μετανοήσει!...**

- **Κι** ἂν τὸ ξανακάμει;... ξέσπασε ὁ ὑποτακτικός.

- **Ἐ**, τότε **πρέπει**, παιδί μου, **νὰ τρέξω νὰ τοῦ ἀνοιξῶ καὶ νὰ τοῦ τὰ δώσω ἐγώ, γιὰ νὰ μὴν ξανακλέψει καὶ κολάσει γιὰ τρίτη φορὰ τὴν ψυχὴ του.**

Ἐσκυψε ὁ ὑποτακτικός, τοῦ φίλησε τὸ χέρι κι' ἔφυγε πνιγμένος στὰ δάκρυα...

"Τὸ βράδυ ἐχῶ βρεῖ ἕνα ὠραῖο τρόπο γιὰ νὰ κομᾶμαι.. τους συγχωρῶ ὅλους ἕνα ἕνα"

~ Ἰάσος Αἰβιαδίτης ~

■ «...ἵνα τις θῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ»

Ἐκπληκτικὸ Παράδειγμα «Μεϊζονος Ἀγάπης»*

Τὸ ἐθελοῦσιο μαρτυρικὸ τέλος
τοῦ Ἁγίου Μοναχοῦ Λέοντος Καπαδόκη

Οταν βασιλεύεε ὁ Τιβέριος, ὁ Βασιλιάς καὶ πιστότατος Καίσαρας (578-582), ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἰωάννη, στὴν ὁποία ὄταν φθάσαμε, εἶδαμε ἓνα μεγάλο κατὰ Θεὸν Μοναχό, στὴν καταγωγὴ Καπαδόκη. Καὶ τὸ ὄνομά του Λέων. Γι' αὐτὸν πολλοὶ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ μᾶς διηγήθηκαν.

Ἐμεῖς, ἀφοῦ τοῦ κάναμε συντροφιά καὶ γνωρίσαμε καλὰ τὸν ὅσιο ἄνδρα, ὠφεληθήκαμε πολὺ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ εἶχε πρὸς ὅλους.

Μᾶς ἔλεγε λοιπὸν αὐτὸς ὁ αἰόδιμος Γέροντας: «Πιστέψτε με, παιδιά μου, **πρόκειται νὰ γίνω βασιλιάς**».

Ἐμεῖς τότε τοῦ λέγαμε: «Σὲ βεβαιώνουμε, ἀββᾶ, ὅτι ἀπὸ τὴν Καπαδοκία κανένας δὲν ἔγινε ποτὲ βασιλιάς· ἄδικα λοιπὸν ἔχεις αὐτὸν τὸν λογισμό».

Αὐτὸς ὅμως ξαναἔλεγε: «Ἀναμφισβήτητα, παιδιά μου, **πρόκειται νὰ γίνω βασιλιάς**»· καὶ κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὸν πείσει νὰ ἀποχωρισθεῖ ἀπ' αὐτὸν τὸν λογισμό.

* * *

Οταν λοιπὸν ἦλθαν οἱ Μάζικες καὶ λεηλάτησαν ὅλη τὴν χώρα ἐκεῖνη, ἦλθαν στὴν Ἰωάννη καὶ πολλοὺς μὲν Μοναχοὺς σκότωσαν, πολλοὺς δὲ καὶ αἰχμαλώτισαν.

Μέσα σ' αὐτοὺς πῆραν ἀπὸ τὴν Λαύρα καὶ τὸν Ἀββᾶ Ἰωάννη (ἦταν αὐτὸς χειροθετημένος Ἀναγνώστης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως) καὶ τὸν Ἀββᾶ Εὐστάθιο τὸ Ρωμαῖο καὶ τὸν Ἀββᾶ Θεόδωρο. Ἦσαν ὅμως καὶ οἱ τρεῖς ἀσθενεῖς.

Ἀφοῦ λοιπὸν αἰχμαλωτίσθηκαν αὐτοί, λέει ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης στοὺς βαρβάρους: «Πηγαί-

νετέ με στὴν πόλη καὶ πείθω τὸν Ἐπίσκοπο νὰ σᾶς δώσει εἰκοσιτέσσερα χρυσὰ νομίσματα».

Τὸν πῆρε λοιπὸν ἓνας ἀπὸ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν φέρνει κοντὰ στὴ πόλη. Καὶ πῆγε ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης στὸν Ἐπίσκοπο. Βρέθηκε τότε κι ὁ Ἀββᾶς Λέων στὴν πόλη καὶ κάποιοι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Πατέρες· γι' αὐτὸ καὶ δὲν τοὺς ἔπιασαν.

* * *

Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης κι ἄρχισε νὰ παρακαλεῖ τὸν Ἐπίσκοπο νὰ δώσει τὰ νομίσματα στὸν βάρβαρο. Ὁ Ἐπίσκοπος ὅμως ἔτυχε νὰ μὴν ἔχει παραπάνω ἀπὸ ὀχτῶ χρυσὰ νομίσματα. Θέλησαν λοιπὸν νὰ τὰ δώσουν στὸν βάρβαρο. Καὶ δὲν τὰ πῆρε, ἀλλὰ εἶπε: «Ἡ δώστε μου εἰκοσιτέσσερα νομίσματα ἢ μοναχό».

Ἀναγκάστηκαν λοιπὸν οἱ κάτοικοι τοῦ κάστρου νὰ δώσουν τὸν Ἀββᾶ Ἰωάννη στὸν βάρβαρο κλαίοντα καὶ ὀδυρόμενο. Καὶ τὸν πῆραν στὶς σκηνές τους.

* * *

Μετὰ λοιπὸν τρεῖς μέρες πῆρε ὁ Ἀββᾶς Λέων ὀχτῶ νομίσματα καὶ βγήκε στὴν ἔρημο, ὅπου ἦσαν οἱ βάρβαροι.

Καὶ παρακαλοῦσε λέγοντας: «Πάρτε ἐμένα καὶ τὰ ὀχτῶ νομίσματα

κι ἀπολύστε αὐτούς, γιὰ εἶναι ἀσθενεῖς καὶ δὲν μποροῦν νὰ σᾶς ὑπηρετήσουν καὶ πρόκειται νὰ τοὺς σκοτώσετε. Ἐγὼ ὅμως καὶ ὑγιής εἶμαι καὶ σᾶς ὑπηρετῶ».

Τότε οἱ βάρβαροι πῆραν αὐτὸν καὶ τὰ ὀχτῶ νομίσματα κι ἀπόλυσαν τοὺς τρεῖς.

Πῆγε λοιπὸν ὁ Ἀββᾶς Λέων μέχρις ἐνὸς σημείου μαζί τους καὶ, ἐπειδὴ ἐξαντλήθηκε, τὸν ἀποκεφάλισαν.

Καὶ ἐκπλήρωσε ὁ Ἀββᾶς Λέων τὸ ρητὸ τῆς Γραφῆς: «Μεῖζονα ταύτης ἀγάπης οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις θῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ».

Τότε κι ἐμεῖς καταλάβαμε ὅτι αὐτὸ ἦταν ποὺ ἔλεγε ὅτι **πρόκειται νὰ βασιλεύσει. Γιατὶ πράγματι βασίλευσε δίνοντας τὴν ζωὴ του γιὰ τοὺς φίλους του.**

* * *

■ Ένας άλλος ανιδιοτελής «Χριστοφόρος»

Συγκλονιστικό: 16χρονος κουβαλάει τόν φίλο του στην πλάτη 8 ολόκληρα χρόνια!*

Υπόδειγμα Αυτόθυσίας

Έσείς, τί θα κάνατε για να βοηθήσετε έναν φίλο; Πόσο σημαντικό θα ήταν, όχι για εκείνον τόσο, όσο για εσάς;...

Σε ένα χωριό στην Κίνα, ένας έφηβος κουβαλάει στην πλάτη του καθημερινά εδώ και 8 χρόνια τόν φίλο του, ο οποίος λόγω μιας συγγενούς διαταραχής, είναι εξαιρετικά δύσκολο να περπατήσει.

Όκτώ χρόνια πριν, μία βροχερή ημέρα, ο μικρός Lu Shao είχε μείνει στο σχολείο περιμένοντας την μητέρα του, η οποία καθυστέρησε να πάει να τόν πάρει.

Τότε, ο Lui Shi Ching, ο οποίος ήταν μικρότερος από τόν Lu Shao, αποφάσισε να βοηθήσει και τόν μετέφερε στο σπίτι.

Από τότε τόν πηγαиноφέρει καθημερινά από και προς τó σχολείο, τόν πηγαίνει έτσι ακόμη και στην τουαλέτα.

* * *

Σε μία συνέντευξη, ο Lui Shi Ching είπε: «Είμαι ευτυχής που τόν κουβαλάω τόσα χρόνια, παρότι είναι αρκετά βαρύς».

Ο Lui Shi Ching δέν καυχίεται για τις

καλές πράξεις του. Οί γονεείς του έμαθαν για τήν πράξη του τέσσερα χρόνια μετά!...

Ο Lu Shao αναφέρει στο ήμερολόγιό του, ότι «από τότε που μπήκε στην ζωή του ο Lui Shi Ching, έφυγε ένα μαύρο σύννεφο και μπήκε ο ήλιος σ' αυτήν».

(*) Από τó Διαδίκτυο, 16.5.2011.

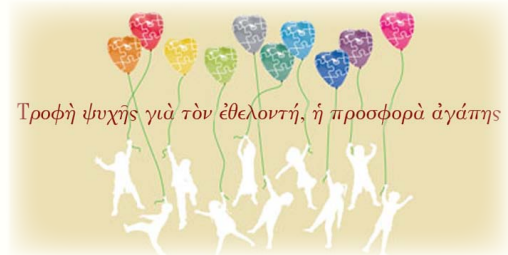
Όχι μόνο για τήν «μακροζωία»,
αλλά για τήν Αιώνια Ζωή

Έθελοντισμός* Η γνησιώτερη έκφρασι Αγάπης

Τό μυστικό τής μακροζωίας είναι ...ό έθελοντισμός.

Σύμφωνα με τó περιοδικό «Health Psychology», οί άνθρωποι που προσφέρονται ανιδιοτελώς προκειμένου να βοηθήσουν τούς συνανθρώπους τους, ζούν περισσότερο από όσους δέν κάνουν έθελοντισμό.

Όστόσο, εάν τά κίνητρά τους είναι πιό έγωκεντρικά, δηλαδή τó κάνουν για να νιώσουν καλύτερα κυρίως οί ίδιοι, δέν έχουν καμμία ωφέλεια στο προσδόκιμο ζωής τους.

(*) «Ε.»/21.9.2011.

➤ **Τό** μέτρον τής αγάπης είναι να αγαπά κανείς τόν άλλον, «ώς έαυτόν».

Τό να αγαπά κανείς τόν άλλον «υπέρ έαυτόν» είναι «μείζων αγάπη».

Τήν μείζονα αυτήν Αγάπην έδειξε πρώτος ό Χριστός μας, ό Όποιος «απέθανε υπέρ ήμών τών άμαρτωλών».

Τήν μείζονα αυτήν Αγάπη έδειξε και ό Άββās Λέων, ό όποιος θυσιάσθηκε υπέρ τών αιχμαλώτων.

Τήν σπάνια αυτή αγάπη συναντάμε στην Μητέρα, στοδς υπέρ τής (Πίστεως και) Πατρίδος πολέμους και στοδς Άγίους.

Η Μητέρα θυσιάζεται για να ζήσουν τά παιδιά της, ό στρατιώτης θυσιάζεται για τήν Πατρίδα και οί Άγιοι θυσιάζονται για τούς άμαρτωλούς.

(*) Ίωάννου Μόσχου, Λειμωνάριον, έκδοσις Ίερās Μονής Σταυρονικήτα, κεφάλ. 112, σελ. 125, Άγιον Όρος 1983. Έπιμέλ. ήμετ. • Σχόλια: † Ό Α.Ε.

Ἡ Δύναμη τοῦ Ὄνόματός Της*

Πίστη-Ἀγάπη-Εὐγένεια

Ἦλθε νὰ προσκυνῆσαι καὶ νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν Παναγία περὶ τὰ τέλη Μαΐου τοῦ 2006 ἕνας προσκυνητὴς μέσης ἡλικίας ἀπὸ τὴν παραλιακὴ Φωκίδα.

- Ἦλθα νὰ εὐχαριστήσω τὴν Παναγία, εἶπε, γιατί μου ἔκανε μεγάλο θαῦμα καὶ μου ἔσωσε τὸ μάτι μου ἀπὸ σίγουρη τύφλωση.

* * *

Ἀρχές τοῦ μηνὸς φρεζάριζα (ἔσκαβα) τὸ περιβόλι, γιὰ νὰ φυτέψω καμιά ντοματούλα. Ἐπειδὴ εἶναι μεγάλο τὸ κτήμα, ἐκεῖ φυτεύει καὶ ἕνας συγγενὴς μου. Καθὼς λοιπὸν γύριζαν τὰ σκαπτικά, πετάχθηκε λίγο χῶμα στὸ μάτι μου.

Σταμάτησα ἀμέσως καὶ ἀναζήτησα λίγο νερὸ γιὰ νὰ τὸ πλύνω. Εἶδα στὴν ρίζα τοῦ δένδρου ποὺ ἦταν δίπλα μου ἕνα μπουκάλι μὲ ἐμφιαλωμένο νερό. Σκέφθηκα ὅτι τὸ εἶχε ἀφήσει ἐκεῖ ὁ συγγενὴς μου. Σκύβω, τὸ παίρνω βιαστικά καὶ τὸ γυρίζω στὸ μάτι μου γιὰ νὰ τὸ ξεπλύνω. Ὅμως αὐτὸ δὲν ἦταν νερό, ἀλλὰ **καυστικὸ ὑγρὸ!** Τὸ τί ἔνοιωσα ὅταν ἔπεσε στὸ μάτι μου, δὲν περιγράφεται!

Ἀμέσως ὅμως φώναξα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου ἔντρομος: «Παναγία μου!». Κι Ἐκεῖνη πρόφθασε! Τὸ καυστικὸ ὑγρὸ δὲν ἔκαψε τὸ μάτι μου, παρ' ὅλο τὸν ἀβάσταχτο πόνο ποὺ ἔνιωσα! **Ἡ δύναμη ποὺ ἔχει τὸ Ὄνομά Της ἔσβησε τὴν ὑγρὴ φωτιά ποὺ τύλιξε τὸ πιὸ εὐαίσθητο ὄργανο τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μάτι.**

Ὡς γνωστὸν, καὶ μόνο ἡ ἐπαφὴ ἐνὸς καυστικοῦ ὑγροῦ ἀνοίγει πληγὴ ἀκόμη καὶ σ' ἕνα χέρι, πόσο μᾶλλον στὸ μάτι.

Ὅσοι τὸν ἀκούγαν καὶ ἔβλεπαν γερὰ καὶ τὰ δύο του μάτια, σταυροκοπήθηκαν, θαύμασαν καὶ δοξολόγησαν τὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἀκατανίκητη Χάρη καὶ δύναμη ποὺ ἔχει δώσει στὴν Ὑπεραγία Μητέρα Του, τὴν προστάτιδα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

* * *

Καὶ κάτι ἄλλο ἀξιοσημεῖωτο καὶ θαυμαστὸ ποὺ εἶπε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος:

Κράτησε μυστικὸ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του τὸ γεγονός, γιὰ νὰ μὴν τὸ μάθει ὁ συγγενὴς του ποὺ ἄφησε ἐκτεθειμένο τὸ καυστικὸ ὑγρὸ, καὶ μάλιστα μέσα σὲ μπουκάλι νεροῦ, καὶ στενοχωρηθεῖ!

- **Δὲν θέλω ἔξ' αἰτίας μου νὰ στενοχωριέται κανένας ἄνθρωπος. Δὲν θέλω ταραχές καὶ φιλονεικίες!**

* * *

Κατόπιν αὐτῶν, συμπεραίνει κανεὶς, ὅτι τὸ θαῦμα ἔγινε ὄχι μόνο γιατί ὑπῆρχε πίστη, ἀλλὰ καὶ πολλὴ καλωσύνη. Δῶρα Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ καλὴ προαίρεση.

Ὑπῆρξε πράγματι ἄξιος αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν Θεομητορική βοήθεια.

(*) Ἱερὰς Γυναικείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος Παναγίας Βαρνάκοβας, Νεώτερα Θαύματα τῆς Παναγίας στὴ Βαρνάκοβα καὶ Ἱστορίες γιὰ τὴν Αἰωνιότητα, σελ. 56-58, Δωρίδα 2007. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων, 145 65 Ἅγιος Στέφανος, Τ.Θ. 51891, Ἑλλάδα - GR
• Ἡλεκτρονικὴ Διεύθυνσις (e-mail): mhangels@otenet.gr • Ἀριθμὸς τηλεφωνικῆς κλήσεως: (+30) 22950 22582
• Τηλεαντίγραφο (FAX): (+30) 22950 22582 • Ἐκδίδεται σὲ ὀκτῶ γλώσσες: Ἑλληνικά, Ρωσικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἰταλικά, Σουηδικά, Τσεχικά, Γεωργιανὰ (βλ. www.hsir.org/Publications_el/OikodomiParamamythia.html) • Διανέμεται καὶ ἀποστέλλεται δωρεάν • Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστασία τοῦ † Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.